

lem saaledes sagde, at Udfaldet af Afstemningen i Landstinget angaaende de vestindiske Øer var Venstres Skyld, maa jeg minde om, at i 10de Landstingskreds var der forud for Valgmandsvalgene gaaet Forhandling mellem Venstre og Socialdemokraterne, men de Fordringer, Socialdemokraterne stillede, var der ingen af Venstre i hele 10de Landstingskreds der kunde gaa ind paa, og derfor var det, der ingen Forbindelse var mellem Socialdemokraterne og Venstre i 10de Landstingskreds og altsaa heller ikke i Vejle. Men naar det ærede Medlem saa siger, at dersom Venstre og Socialdemokraterne vare gaaet sammen i Vejle, vilde de let have kunnet sætte demokratiske Valgmænd ind, saa vil jeg tillade mig at betvivle dette. Vi have et saadant Skel mellem Venstre og Socialdemokrater i Vejle — heldigvis, det naturlige Skel, der er mellem de to Partier — at jeg ikke tror, at de Vælgere, der nu stemte paa Venstres Liste, vilde have stemt paa en Fællesliste eller en Liste, hvorpaa der stod soaialdemokratiske Navne, og jeg tror heller ikke, at Socialdemokraterne vilde have stemt paa en Liste med Venstre-navne. Men det ærede Medlem sagde, at naar man havde valgt 7 demokratiske Valgmænd i Vejle, vilde Udfaldet af Landstingsvalget i Horsens være blevet et andet. Jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem grunder det, thi Sagen er den, at det estrupske Højre havde 58 Stemmer, og for at sætte et Mandat igennem fordres kun 54 Stemmer, altsaa, hvis 7 gaar fra, havde det estrupske Højre manglet 3 Stemmer, og jeg tror, at de 3 Stemmer havde de faaet af overskydende Stemmer af den anden Højregruppe. Saaden er det gaaet andre Steder, og det er temmelig sikkert, at saadan var det ogsaa gaaet her. Nej, jeg kunde komme med Tal fra Odense og sige, at dersom hans Partifæller i Odense havde undladt at stemme eller afgivet blanke Stemmesedler eller stemt paa sig selv, var Udfaldet af Afstemningen i Onsdags i Landstinget blevet et andet, thi der var da valgt en Salgsven i Stedet for en Salgsmodstander. Men jeg skal ingenlunde bebrejde Socialdemokraterne dette, jeg tror, at de have handlet efter bedste Overbevisning. Dersom jeg sagde, at det var Socialdemokraternes Skyld, at Afstemningen fik det Udfald, den fik, saa gjorde jeg mig ogsaa skyldig i en Usandhed. Nej, Skylden for Udfaldet af Afstemningen i Landstinget skyldes hverken Venstre eller Højre eller Socialdemokraterne eller de Mænd, der af nationale Følelser stemte, som de gjorde,

men Skylden maa ene og alene lægges paa de forrige Højregeringer, som have indledet og fortsat Underhandlingerne med de amerikanske Fristater om de vestindiske Øer, og paa de Medlemmer af Finansudvalget, som have tilraadet og fortsat denne Underhandling og ført den til Ende paa saa gunstige Vilkaar for os, som vi ikke kunde vente for nogle Aar siden. Der ligger Skylden og ingen andre Steder.

M. Madsen: Jeg skal indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger; det er umuligt for mig at komme ind paa alt, men der er saa mange Medlemmer, der have henvendt sig til mig i Anledning af de Par Ord, som jeg sagde ved Begyndelsen af Finanslovens Behandling, at jeg føler mig foranlediget til at svare kort derpaa. Jeg skal da først gøre opmærksom paa, at et Medlem har beskyldt mig for at have sagt, at Højre var bleven ved Magten, indtil de ikke kunde regere længere paa Grund af Finanserne. Det er fuldstændig forkert. Jeg har ikke sagt et Ord derom, og jeg har ikke kunnet gøre det af den simple Grund, at det er blevet oplyst, at den sidste Højregering ikke gik, fordi der ikke var mere i Statskassen, men fordi den fik Anmodning derom. Naar det altsaa er blevet betegnet som frækt af mig at sige det, saa ligger Frækheden hos dem, der beskyldte mig for at have sagt noget saadant. Ordføreren sagde, at det vilde have været ønskeligt, om jeg havde talt paa Landstingets Højres Vegne; men det har jeg ingen Ret til, og det har jeg heller ikke villet gøre. Jeg har udtalt min Mening om Højres Stilling over for Ministeriet, bortset fra den Sag, der nu er bleven afgjort, og som de Herrer bestandig hentyde til. Den kan ikke betragtes som en politisk Sag, men som en Nationalsag. Havde det været en politisk Sag, havde jeg sandsynligvis været nødt til at stemme anderledes. Medlemmet fra Middelfart (Slengerik) havde ogsaa fat paa mig, fordi jeg havde sagt, at Højre ikke havde en saadan Tilslutning i Befolkningen, at det kunde regere for Tiden. Jeg har ikke sagt, hvad det ærede Medlem heller ikke paa-stod, at det var nødvendigt at have Flertal i denne Sal for at kunne gøre det; jeg har kun sagt, og det fastholder jeg, at naar man ikke har Flertal i noget af Tingene, anser jeg det for temmelig haabløst at regere. Medlemmet for Søby (Vilhelm Lassen) er ret vanskelig at tilfredsstille. Han er forstemt over, at jeg har sluttet mig til de Udtalelser, der